

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ, ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОСВІТНЬО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РДГУ

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПОСТУПУ УКРАЇНИ»

28 КВІТНЯ 2022 РОКУ
РІВНЕ

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П- 84

Рекомендовано до друку
вченою радою Інституту проблем виховання НАПН України
(протокол № 5 від 28 квітня 2022 р.)
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 28 квітня 2022 р.)

Рецензенти:

Безкорвайна О.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії та історії зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Журба К.О., доктор педагогічних наук, професор лабораторії морального, громадянського та міжкультурного виховання Інституту проблем виховання НАПН України

Професійний розвиток педагога: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Рівне, 28 квітня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 146 с.

У збірнику представлено наукові матеріали, що включені до програми Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми освіти і виховання в умовах євроінтеграційного поступу України».

У виданні висвітлюються актуальні проблеми організації освітнього і виховного процесу у закладах освіти, традиції та інновації вищої школи в осмисленні вітчизняного і зарубіжного досвіду, особливості освіти й виховання у цифровому просторі, досягнення і перспективи інклюзивного навчання в Україні та за кордоном.

Збірник рекомендований для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти і всіх тих, хто цікавиться питаннями історії та сьогодення системи освіти.

Відповідальність за автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів та грамотність несуть автори публікацій.

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової, інклюзивної та вищої освіти Рівненського державного гуманітарного університету, 2022.
Укладання.

© Автори статей, 2022

навичок в галузі інформації, засобів зв'язку й технологій; життєві, професійні й кар'єрні навички» [3].

Формування та розвиток морально-вольових якостей здобувачів освіти на уроках фізичної культури — це цілеспрямований процес забезпечення сприятливих умов для навчання, роботи, мотивації, самовдосконалення, формування здатності особисті долати внутрішні й зовнішні перешкоди, готовність завершувати почате, досягати високого результату. Для розвитку морально-вольових якостей здобувачів освіти великий ресурсний потенціал мають уроки фізичної культури, які сприяють:

- формуванню уявлень здобувачів освіти про роль і значення фізичного розвитку, фізичної культури;
- розвитку фізичних якостей (сили, витривалості, гнучкості, активності, стійкості, спритності);
- формуванню морально-вольових якостей (рішучості, організованості, дисциплінованості, наполегливості, цілеспрямованості, сміливості);
- застосуванню загальної фізичної підготовки, спеціальної підготовки та військово-прикладної фізичної культури;
- умотивованості здобувачів освіти до захисту життя і здоров'я, розуміння необхідності фізичного розвитку й фізичної підготовки;
- розширенню знань щодо безпеки життєдіяльності під час освітніх і виховних заходів (уроків, конкурсів, естафет, туристичних походів тощо);
- популяризації серед здобувачів освіти здорового і безпечного способу життя, усвідомленій важливості безпечної поведінки, вихованню культури безпечної життєдіяльності;
- підвищенню соціальної активності учнівської молоді, організації змістовного дозвілля;
- формуванню стійкої мотивації до самостійних занять фізичною культурою і спортом, підвищенню рівня фізичної підготовленості й збільшенню рухової активності;
- залученню учнівської молоді до занять різними видами спорту (зокрема прикладними), які передбачають підготовку до дій у надзвичайних ситуаціях, надання само- та взаємодопомоги [1].

Список використаних джерел:

1. Барановська Л., Коломоєць Г., Китрар В. Фізкультура і спорт як засіб виховання. *Методист*. 2021. № 7 – 8 (115 – 116). С. 16 – 19.
2. Березовська І. В. Особливості розвитку вольових якостей студентів у навчально-професійній діяльності: автореф., дис. к. психол. н. 2007. 18 с.
3. Желанова В. В. Морально-вольові якості особистості як суттєва детермінанта формування «навичок ХХІ століття». *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. соціальна робота»*. 2017. Вип. 2 (41).

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПИТАННЯ РОБОТИ ГРУПИ ПODOВЖЕНОГО ДНЯ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТОЛІТТЯ)

Ковтунович Тетяна Олександрівна,
здобувачка ступеня вищої освіти «магістр»,
науковий керівник:
к. пед. н., доц. Баліка Л. М.,
Рівненський державний гуманітарний
університет, м. Рівне

Групи подовженого дня почали організовуватись в 60-х роках з метою розширення суспільного виховання, створення сприятливих умов для всебічного розвитку учнів і надання допомоги сім'ї в їх вихованні.

Особливо широкий розвиток система подовженого дня одержала в 70-80-х роках, що пояснюється тими передумовами, які виникли внаслідок перетворень в соціально-економічному і духовному житті суспільства.

Школами подовженого дня у другій половині ХХ століття були школи, де створено не менше чотирьох груп у початкових школах; чотирьох груп у сільських і п'яти груп у міських восьмирічних школах; п'яти – у сільських і семи – у міських середніх школах. Решта шкіл вважалися школами із групами подовженого дня.

На кожні дві групи дітей молодшого шкільного віку обладнувалась одна кімната універсального використання (при цьому самопідготовка з дітьми проводиться в тих класних кімнатах, де проходили уроки). Кімнати універсального призначення використовувалися для організації денного сну і як ігрові.

Наповненість групи подовженого дня складала 30–40 чоловік. Групи комплектувалися, як правило, із учнів одного класу, а також двох або декількох класів. Залежно від структури групи подовженого дня поділялися на три типи, кожний із яких мав свої особливості.

Найбільші потенційні можливості для раціональної організації освітнього процесу мала група, до якої входили всі учні класу (група – клас).

Такі груп використовувалися для занять, розрахованих на всіх учнів класу, з вивченням програмового матеріалу (проведення навчальних екскурсій, читання і прослуховування в грампластинках програмних творів, перегляду навчальних фільмів тощо). Саме в групах цього типу можливе об'єднання уроків і самопідготовки в єдиний неперервний процес під керівництвом вчителя. А час другої половини дня, який залишається від самопідготовки, можна використати для розвитку здібностей і талантів шляхом організації роботи за інтересами.

Другий тип групи об'єднував учнів кількох паралельних класів. Умови організації освітнього процесу тут ускладнені. Виникла потреба ширше урізноманітнювати методи і прийоми керівництва і контролю за самопідготовкою учнів, налагодження взаємодопомоги в навчанні.

В групі, яка об'єднувала учнів різних класів (третій тип), найважче забезпечити ефективний освітній процес, керувати самопідготовкою, добиватись високої результативності. При такому варіанті комплектування груп виникла складність в дотриманні окремих елементів режиму дня, оскільки учні різного віку витрачають неоднакову кількість часу на виконання, домашніх завдань, участь в гуртках, клубах, секціях тощо. Учніський колектив різновікової групи дещо обмежений в зв'язках із загальношкільним колективом і учнівськими організаціями. Значні труднощі виявлялися в спільному плануванні освітньої роботи учнів, у забезпеченні взаємної інформації між вчителями і вихователями про навчальну діяльність і поведінку вихованців на уроках і в години подовженого дня.

Зарахування дітей в школу з подовженим днем або групу подовженого дня проводилось наказом директора школи на основі заяв батьків або осіб, які їх замінюють в першу чергу приймалися діти, батьки яких працювали. Заяви про зарахування дітей в групи подовженого дня приймалися, як правило, до 25 серпня. Відрахування учнів із груп подовженого дня також проводилось наказом директора школи на основі заяв батьків або осіб, що їх замінюють.

Позакласна й позашкільна робота в групах подовженого дня у другій половині ХХ століття була органічною частиною всієї системи освітнього процесу школи, який забезпечував моральне, трудове, естетичне, фізичне виховання, розвиток творчої,

суспільно корисної діяльності учнів. Заняттях в гуртках, секціях, клубах проводилося як в відповідності із типовими програмами Міністерства освіти для позашкільних установ і загальноосвітніх шкіл, так і за програмами, розробленими окремими педагогами та схваленими педагогічними радами установ і шкіл.

З метою забезпечення успішної підготовки учнями домашніх завдань, розвитку дитячої психічної творчості й поліпшенню роботи з питань всебічного розвитку школярів керівники шкіл з групами подовженого дня могли залучати до виховної роботи вчителів, викладачів, керівників гуртків, а також спеціалістів підприємств, установ і організацій. Оплата їх праці здійснювалась за рахунок ставок вихователів на умовах погодинної оплати.

Першочергове значення в групі подовженого дня мала організація дворазового гарячого харчування. Харчування організовувалося на кошти батьків. Виконкомом районних, міських, сільських і селищних Рад народних депутатів надавалось право частково звільнити від плати за харчування дітей із малозабезпечених сімей.

Отже, встановлений практикою і нормативними документами порядок відкриття і комплектування груп подовженого дня, забезпечення їх навчально-матеріальною базою та педагогічними кадрами, налагодження раціонального харчування вихованців було першочерговим завданням педагогічного колективу закладів даного типу і умовою успішного функціонування груп подовженого дня та ефективною діяльністю по всебічному гармонійному розвитку кожної особистості другої половини ХХ століття.

Список використаних джерел:

1. Гурвич Л. Б. Работа воспитателя в группе продленного дня: (1-3 кл.): 2-е изд., испр. Москва: Просвещение, 1982. 190 с.
2. Типове положення про загальноосвітні школи з продовженим днем і групи продовженого дня // В кн.: Школи і групи продовженого дня. Київ: 1986. С.96–99.
3. Школи і групи продовженого дня: Організація навчально-виховного процесу / Голова редколегії В. Е. Тараненко. Київ: 1986.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Козлинець Марина Сергіївна,
здобувач ступеня вищої освіти «магістр»,
науковий керівник:
к. пед. н., доц. Баліка Л. М.,
Рівненський державний гуманітарний
університет, м. Рівне

Серед типових порушень поведінки дітей найчастіше в останні роки відзначають гіперактивну дитячу поведінку. Симптоми гіперактивності були вперше описані як розлад у 1902 році англійським лікарем Дж. Стіллом, який вважав, що поява симптомів викликана слабким «гальмуючим волеспрямуванням» («inhibitory volition») і «недостатнім моральним контролем» («defective moral control») [1].

Говорячи про гіперактивність, більшість дослідників (М. М. Заваденко, Б. Л. Бейкер, Р. Кемпбелл і ін.) відзначають три основні блоки прояву гіперактивності: дефіцит уваги, імпульсивність, підвищена збудливість.

Р. Кемпбелл до проявів гіперактивності також відносить розлад сприйняття. Він вважає, що підвищена активність сприяє прояву труднощів у навчанні й труднощів

З М І С Т

Bondarenko Oleksandra PROFESSIONAL TRAINING PEOPLE'S SCHOOL TEACHERS IN DENMARK: THEORETICAL FUNDAMENTALS (FROM THE EXPERIENCE OF ANGELINA ROLYAK)	3
Акімов Вадим Юрійович ПРОБЛЕМА ПРОФІЛАКТИКИ НАСИЛЬСТВА В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗВО У ВИМІРІ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	4
Аношкова Тетяна Анатоліївна ОСОБЛИВОСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В НОВИХ РЕАЛІЯХ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ США	6
Банак Роман Данилович ІННОВАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	8
Бибик Дар'я Дмитрівна РОЗВИТОК ЦІННІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ	10
Бінецький Дмитро Олександрович ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	12
Боровець Олена Віталіївна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ: ДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	15
Гавлітіна Тетяна Миколаївна ПРОЄКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИХОВАННЯ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	16
Герасимчук Юлія Миколаївна РЕАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ДОСЛІДЖУЄМО МОВНІ ЯВИЩА» У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «СЛОВО. ЗНАЧЕННЯ СЛОВА» В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	19
Глінчук Юлія Олександрівна, Терешко Юрій Миколайович СОЦІАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ БЕЗПЕКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	20
Голя Галина Миколаївна ЦЕРКОВНОПАРАФАЛЯЛЬНІ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	21
Гончар Людмила Вікторівна ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БАТЬКІВСТВА У СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	23
Городюк Катерина Володимирівна РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ЧЕТВЕРТОГО КЛАСУ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	24
Гриців Тетяна Григорівна АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО І ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ У ПОВОЄННИЙ ЧАС	26

Гудовсек Оксана Анатоліївна, Гудовсек Софія Сергіївна РОЛЬ ГРИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ	29
Данилюк Тетяна Василівна СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	32
Джурик Катерина Ігорівна СТРУКТУРА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ДИСКРИМІНАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	33
Жирун Анна Володимирівна, Синьчук Оксана Миколаївна ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	35
Жирун Оксана Анатоліївна МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	38
Журба Катерина Олександрівна ДУХОВНА І ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ	40
Льницька Любов Віталіївна ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНО-РОЗ'ЯСНЮВАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРІВ	41
Канішевська Любов Вікторівна, Шахрай Валентина Михайлівна ВИХОВНІ ПРЯМУВАННЯ ШКОЛИ І СІМ'Ї В УМОВАХ ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ	43
Карплюк Дарія Володимирівна ПЕДАГОГІЧНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	45
Китрар Віталій Сергійович УРОКИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК РЕСУРС ДЛЯ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	46
Ковтунович Тетяна Олександрівна ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПИТАННЯ РОБОТИ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТОЛІТТЯ)	47
Козлинець Марина Сергіївна ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	49
Коломоєць Галина Анатоліївна ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНИХ ІГОР	52
Корінець (Вакулко) Катерина Петрівна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	53
Корнак Христина Іванівна ДО ПРОБЛЕМИ ХРИСТИЯНСЬКИХ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ВІТЧИЗНЯНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ДУМЦІ (ДРУГА ПОЛ. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ.)	55

Литовченко Олена Віталіївна ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ: КЛЮЧОВІ НОВАЦІЇ	58
Луценко Ірина Олексіївна ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗДО ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	60
Магурчак Ліана Вадимівн ЗАСТОСУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР ТА ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	61
Макарук Ольга Любомирівна ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ ПІДПРИСМЛИВОСТІ УЧНІВ	63
Малиновська Наталія Василівна РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Манзик Лілія Федорівна ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В НУШ	66
Мельничук Лілія Борисівна, Ілюк Лариса Володимирівна СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	67
Мирончук Наталія Миколаївна ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ НАУКОВИХ ЛІЦЕЇВ: ПРОБЛЕМА ТА ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ	69
Морін Олег Леонідович ІКТ-КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА	70
Наливайко Анастасія Іванівна ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЦІННОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	73
Нечерда Валерія Борисівна СИТУАЦІЯ УСПІХУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	75
Осередчук Ольга Анатоліївна РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	76
Остапенко Олександр Іванович МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ЗАХИСТ УКРАЇНИ» В ЗЗСО В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОНФРОНТАЦІЇ	78
Пагуза Тамара Іванівна, Євтушок Людмила Василівна ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В ЗДО	81
Петрович Анастасія Валентинівна ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	82
Пилипюк Наталія Олександрівна СУТНІСТЬ ТА КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	

ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИРІШЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИТУАЦІЙ ТА ЗАДАЧ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ_____	85
Подерня Наталія Костянтинівна ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ВЗАЄМОДІЄМО ПИСЬМОВО» В ТРЕТЬОМУ КЛАСІ ЗА ЧИННИМИ ПІДРУЧНИКАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ_____	86
Попко Дар'я Олександрівна, ДО ПРОБЛЕМИ ДИСЦИПЛІНИ УЧНІВ У ІСТОРІЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)_____	88
Потанчук Тетяна Володимирівна ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ГАРМОНІЙНИХ ВЗАЄМИН ВИХОВАТЕЛІВ І ДІТЕЙ З ООП У ЗДО_____	91
Рагозіна Вікторія Валентинівна РЕАЛІЗАЦІЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ ДІТЕЙ РАНЬОГО І ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СУЧАСНОМУ ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ОГЛЯД ЗАКОДАВЧОЇ БАЗИ_____	93
Рейпольська Ольга Дмитрівна ЯКІСТЬ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ_____	95
Савельчук Ірина Борисівна ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УНІВЕРСИТЕТУ_____	97
Свистун Вікторія Петрівна МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АРТ-ПЕДАГОГІКИ У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ_____	98
Сидорук Галина Василівна, Білоконь Регіна Володимирівна ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ АГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В НУШ (З ДОСВІДУ РОБОТИ СИДУРУК Г.В. ТА БІЛОКОНЬ Р.В.)_____	101
Скирда Тетяна Сергіївна СТОРИТЕЛІНГ У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ_____	103
Сойко Інна Миколаївна ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ_____	104
Сойчук Руслана Леонідівна ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ВІДСТОЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ_____	105
Сокол Любов Михайлівна ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ ДО ІНОЗЕМНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ_____	109
Соляник Марина Геннадіївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ГУВЕРНЕРА З ДІТЬМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ_____	110
Стельмашук Жанна Григорівна ВИКОРИСТАННЯ ВЕБІНСТРУМЕНТІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ_____	111

<i>Tarasova Tatiana</i>	KSZTAŁTOWANIE OSOBOWOŚCI SPOŁECZNEGO SUKCESU MŁODZIEŻY: ASPEKT TEORETYCZNY I METODOLOGICZNY _____	113
<i>Taradajko Dарія Юрійвна</i>	ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ РОЗВИТКУ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	115
<i>Третьак Оксана Миколаївна, Козел Софія Володимирівна</i>	ДОДАТОК «ЦИФРОВА ІНКЛЮЗІЯ» ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА З ООП _____	117
<i>Федорченко Тетяна Євгенівна</i>	ЗМІСТОВО- МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШОКЛАСНИКА У СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ _____	119
<i>Харченко Наталія Вікторівна</i>	СПОТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВІДКРИТОМУ ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ _____	121
<i>Хом'як Ольга Анатоліївна</i>	ЦІННІСНІ ПІДХОДИ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НУШ _____	122
<i>Чернушич Тетяна Анатоліївна</i>	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ _____	124
<i>Чудінович Валентина Олександрівна</i>	ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА _____	125
<i>Шалівська Юлія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ СПЕЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА _____	127
<i>Шевченко Наталія Олександрівна</i>	ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА (З ДОСВІДУ РОБОТИ) _____	128
<i>Шередько Ірина Георгіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВЩИНИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ФОЛЬКЛОРУ _____	130
<i>Шкабаріна Маргарита Андріївна, Марчук Оксана Олександрівна</i>	ТРЕНІНГ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ _____	132
<i>Яковичина Тетяна В'ячеславівна</i>	ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СТАНДАРТУ ОСВІТИ _____	133
<i>Яремювич Марія Андріївна</i>	ГРОМАДЯНСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ _____	137